

[LIII Gyldenkilde]

for med spørgsmålet at få belyst, om det er Kommissionen, der har fejlførtolket dansk lovgivning, om regeringen har gjort brug af bekendtgørelse nr. 454 i implementeringen af 9. ændring, eller om der også er indledt en traktatkrænkelsesprocedure vedrørende 8. ændring.

Svar (3/5 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Bekendtgørelse nr. 454 af 16. juni 1991 er en samlebekendtgørelse, der indeholder bestemmelser om konkrete begrænsninger af salg og anvendelse af en række nærmere angivne farlige kemiske stoffer og produkter til specielt angivne formål. Dernæst indeholder bekendtgørelsen en række generelle bestemmelser om egenkontrol og om dispensation, kontrol og straf, som gælder i forhold til alle disse anvendelsesbegrænsninger.

Implementeringen af 9. ændring af direktiv 91/173/EØF er bl.a. sket ved bekendtgørelse nr. 446 af 7. juni 1992, der specifikt vedrører PCP, men som lovteknisk er udformet som en ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse nr. 454. Med andre ord er den konkrete anvendelsesbegrænsning af PCP nu indarbejdet i samlebekendtgørelsen, således at dennes generelle bestemmelser, herunder dispensationsadgangen, nu formelt set også gælder for PCP.

Kommissionens henvisning til bekendtgørelse nr. 454 vedrører således alene PCP. Der er ikke tale om, at der også er indledt en traktatkrænkelsesprocedure vedrørende 8. ændring (Benzen).

Spm. nr. S 1143

Til miljøministeren (27/4 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at opretholde det danske forbud mod import af smykker med nikkel, som fører til eksem for hver femte kvinde i Danmark og til invaliditet for mange?«

Begrundelse

I EU-systemet arbejdes der på et forslag om mærkning af smykker indeholdende nikkel. Her i landet har vi forbud mod smykker indeholdende nikkel, da det længe har været klar-

lagt, at nikkel i smykker kan medføre nikkeleksem, der kan føre til invaliditet. Vores forbud her i landet skal vi gøre alt for at opretholde. Det må være forbrugers sundhed, der tages hensyn til, og ikke smykkeindustrien.

Svar (6/5 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Rådet har vedtaget en fælles holdning til forslag til direktiv om 14. ændring af direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. 14. ændring omhandler nikkel i produkter, der er beregnet til at komme i direkte og langvarig berøring med huden (f.eks. smykker).

Rådets fælles holdning er inspireret af den danske bekendtgørelse om forbud mod salg og om mærkning af visse nikkelholdige produkter. Den indeholder således i lighed med den danske bekendtgørelse et forbud mod nikkel i de omhandlede produkter, såfremt nikkelaftgifelsen til huden er større end 0,5 mikrogram pr. cm² pr. uge.

For stikker, der indsættes i hullede ører og andre legemsdele, foreslås i den fælles holdning, at nikkel forbydes i koncentrationer over 0,05 pct., hvilket svarer til et totalforbud.

Da Rådets fælles holdning stort set svarer til den danske bekendtgørelse, hvilket jeg finder meget tilfredsstillende, kontaktede jeg, umiddelbart efter at denne var oversendt til Europa-Parlamentet til 2. behandling, formanden for Parlamentets Miljøudvalg og orienterede ham om, hvor vigtigt forslaget var for beskyttelsen af allergikere, samt opfordrede ham til at gøre, hvad han kunne for at sikre, at den fælles holdning blev tiltrådt af Parlamentet. Jeg bad formanden om at gøre udvalgets medlemmer bekendt med min henvendelse og orienterede samtidig de danske EF-parlamentarikere om min henvendelse til formanden for Miljøudvalget. Min henvendelse skal ses på baggrund af, at Parlamentet ved 1. behandlingen havde foreslået at erstatte forbudet mod nikkel med en mærkningsordning.

Jeg finder det på denne baggrund meget beklageligt, at Parlamentets Miljøudvalg den 25. april 1994 vedtog et forslag til hensigtserklæring om forkastelse af den fælles holdning. Ved afstemningen i Parlamentets plenarforsamling den 4. maj 1994 opnåede forslaget om forka-